

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W GDAŃSKU

Gdańsk, dnia 15 lipca 1983 r.

Nr 13

Poz. 61—63

TREŚĆ:

Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku:

Poz.:

61 — Nr XIX/80/83 z dnia 15 czerwca 1983 r. w sprawie rozwoju gospodarki morskiej w sposób zharmonizowany ze społeczno-gospodarczym i przestrzennym rozwojem województwa gdańskiego.

62 — Nr XIX/82/83 z dnia 15 czerwca 1983 r. w sprawie utworzenia Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

63 — Nr XIX/83/83 z dnia 15 czerwca 1983 r. w sprawie utworzenia Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego.

61

UCHWAŁA Nr XIX/80/83

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 15 czerwca 1983 r.

w sprawie rozwoju gospodarki morskiej w sposób zharmonizowany ze społeczno-gospodarczym i przestrzennym rozwojem województwa gdańskiego.

Gospodarka morska jest wiodącym kompleksem gospodarki narodowej województwa gdańskiego. Rozwój społeczny, gospodarczy i przestrzenny województwa wynika z jego nadmorskiego położenia, a zatrudnienie w gospodarce morskiej oraz w branżach bezpośrednio z nią związanych decyduje o bycie ponad połowy zatrudnionych w województwie oraz ich rodzin.

Województwo gdańskie zostało zaliczone do II strefy zagrożenia ekologicznego i dalszy rozwój gospodarki morskiej oraz przemysłu powinny uwzględniać obok uwarunkowań w zakresie infrastruktury technicznej i społecznej ten próg rozwoju.

Wyznacznikami rozwoju gospodarki morskiej są: Uchwała X Plenum KC PZPR z października 1982 r. w sprawie Polityki Morskiej Państwa oraz Uchwała KW PZPR w Gdańsku z dnia 7 kwietnia 1983 r. w sprawie realizacji uchwały X Plenum KC PZPR w województwie gdańskim, a kierunki rozwoju województwa wytyczają: Narodowy Plan Społeczno-Gospodarczy na lata 1983—1985 oraz Wojewódzki Plan Społeczno-Gospodarczy na lata 1983—1985.

W związku z tym mając na celu skoordynowanie rozwoju gospodarki morskiej ze społeczno-gospodarczym rozwojem województwa gdańskiego, na podstawie art. 20 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r., o radach narodowych (Dz.U. z 1975 r., Nr 26, poz. 139, z 1977 r., Nr 11, poz. 44, z 1978 r., Nr 14, poz. 61 i Nr 31, poz. 130, z 1980 r., Nr 4, poz. 8 oraz z 1982 r., Nr 45, poz. 289) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Akceptuje się przedłożony na XIX Sesję Wojewódzkiej Rady Narodowej materiał pt. „Rola i miejsce gospodarki morskiej w rozwoju województwa gdańskiego w świetle uchwały X Plenum KC PZPR w sprawie Polityki Morskiej Państwa” i zawarte w nim kierunki prac dotyczące integracji rozwoju gospodarki morskiej z gospodarką narodową regionu. Wojewódzka Rada Narodowa akceptuje dotychczasowe działania i prace Komisji Gospodarki Morskiej, Wojewody Gdańskiego i Urzędu Gospodarki Morskiej w tej sprawie.

§ 2.

W dalszym społecznym, gospodarczym i przestrzennym rozwoju województwa gdańskiego należy uwzględnić specyfikę gospodarki morskiej wywierającą silny wpływ na kierunki i strukturę rozwoju województwa. Wytyczne w Polityce Morskiej Państwa kierunki rozwoju gospodarki do 1990 roku powinny być uwzględnione w odpowiednich planach społeczno-

gospodarczych i zagospodarowania przestrzennego województwa. W szczególności w planach perspektywicznych należy zarezerwować odpowiednie tereny dla potrzeb rozwojowych gospodarki morskiej.

§ 3.

Wojewoda Gdański w dalszym ciągu powinien aktywnie uczestniczyć w opracowywaniu Polityki Morskiej Państwa, a następnie podejmować działania w celu jej wdrożenia w punktach dotyczących województwa gdańskiego oraz zharmonizowania ich z kierunkami społeczno-gospodarczego rozwoju regionu. W szczególności należy dążyć do stopniowego zmniejszania dysproporcji mających zasadniczy wpływ na jakość życia mieszkańców regionu, w tym zwłaszcza dysproporcji pomiędzy:

- gospodarką morską, a innymi gałęziami gospodarki narodowej,
- gospodarką morską, a obsługującą ją infrastrukturą techniczną,
- gospodarką morską, a zagospodarowaniem przestrzennym i siecią osadniczą regionu, w tym także między rozwojem aglomeracji gdańskiej a siecią małych miast i osiedli wiejskich,
- sferą produkcyjną, a nieprodukcyjną w zagospodarowaniu regionu wyrażających się przede wszystkim niedoinwestowaniem miast i osiedli w infrastrukturę techniczną i społeczną z budownictwem mieszkaniowym włącznie oraz degradacją środowiska przyrodniczego morza i wybrzeża, szczególnie w rejonie Zatoki Puckiej i Gdańskiej.

§ 4.

Przyrost liczby ludności w miastach wywołany koncentracją gospodarki morskiej i przemysłu w aglomeracji gdańskiej był istotnym czynnikiem powodującym wzrost zapotrzebowania na budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę techniczną i społeczną w miastach, który nie mógł być zaspokojony wobec niewystarczających środków finansowych i mocy przerobowych przedsiębiorstw województwa.

Wojewoda Gdański powinien wystąpić do władz centralnych o przydzielenie odpowiednich środków finansowych oraz materiałowych na potrzeby związane z konieczną rozbudową infrastruktury technicznej i społecznej, tak aby nie hamowała ona dalszego rozwoju gospodarki morskiej.

Udzielenie przez Wojewodę Gdańskiego zgody na przyjmowanie do pracy osób spoza województwa gdańskiego i osiedlających się w miastach musi być skoordynowane z możliwościami w zakresie budownictwa mieszkaniowego, infrastruktury technicznej i społecznej regionu.

§ 5.

Miasta, aglomeracje oraz regiony nadmorskie powinny uzyskiwać wpływy do budżetu terenowego świadczone przez przedsiębiorstwa kompleksu portowo-przemysłowego, który zlokalizowany jest na ich terenie. Wojewoda Gdański powinien wspólnie z Urzędem Gospodarki Morskiej i zainteresowanymi instytucjami kontynuować działania w celu wypra-

cowania w możliwie krótkim czasie nowego systemu powiazań organizacyjnych i ekonomicznych miast, aglomeracji i regionów nadmorskich z przedsiębiorstwami kompleksu portowo-przemysłowego.

§ 6.

Zobowiązuje się Wojewodę Gdańskiego do kontynuacji działań w celu poprawy stanu ochrony środowiska morskiego i nadmorskiego, w tym zwłaszcza stanu Zatoki Gdańskiej i Puckiej oraz lasów nadmorskich i aglomeracji gdańskiej.

Wojewoda Gdański wystąpi do Urzędu Gospodarki Morskiej o przyspieszenie prac nad ustawami: o ochronie środowiska morskiego i administracji morskiej. Ustawy te powinny rozstrzygnąć problem podziału kompetencji między administracją morską a terenową, stworzyć podstawy prawne do klasyfikacji stanu czystości wód morskich, ustalić zasady odprowadzania ścieków do tych wód i określić adekwatne kary za zanieczyszczanie środowiska.

§ 7.

Zobowiązuje się Wojewodę Gdańskiego do rozpatrzenia wspólnie z Komisją Gospodarki Morskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej wniosków zgłoszonych na sesji, a nie ujętych w niniejszej uchwale.

§ 8.

Wnioskuje się, by w każdej kadencji Wojewódzkiej Rady Narodowej jedna sesja tej Rady poświęcona była problemom gospodarki morskiej.

§ 9.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
L. Bednarski

62

UCHWAŁA Nr XIX/82/83

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 15 czerwca 1983 r.

w sprawie utworzenia Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139, z 1977 r. Nr 11, poz. 44, z 1978 r. Nr 14, poz. 61 i Nr 31, poz. 130, z 1980 r. Nr 4, poz. 8 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) i art. 41 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6), Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Tworzy się Kaszubski Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem”, obejmujący obszar o dużych walorach przyrodniczych, kulturowych i rekreacyjnych, położony w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego oraz strefę ochronną wokół Parku, zwaną dalej „strefą”.

§ 2.

1. Park wraz ze strefą obejmuje w całości lub w części obszary gmin: Chmielno, Kartuzy, Kolbudy Górne, Kościerzyna, Linia, Przodkowo, Sierakowice, Somonino, Stężyca, Szemud.
2. Wstępnie ustalone granice Parku określa opis stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

1. Ostateczne ustalenie granic Parku oraz wyznaczenie strefy nastąpi w planie zagospodarowania przestrzennego, który podlega zatwierdzeniu przez Wojewódzką Radę Narodową w Gdańsku.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1 określi zasady, formy i metody zagospodarowania oraz ustali szczegółowy zakres ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego z zapewnieniem niezakłóconego, prawidłowego funkcjonowania istniejących jednostek osadniczych.

3. Do czasu opracowania planu, o którym mowa w ust. 1, we wszelkich formach działalności wykonywanej na terenie Parku, należy uwzględniać zachowanie wartości środowiska oraz przeciwdziałać pogarszaniu stanu obecnego.

§ 4.

Celem zapewnienia warunków dla aktywnych form ochrony i kształtowania środowiska, przy równoczesnym rozwoju funkcji dydaktyczno-naukowych, turystycznych i rekreacyjnych niezbędne jest stosowanie na terenie Parku oraz w strefie ochronnej następujących zasad kierunków działania:

- 1) zabrania się lokalizowania uciążliwych inwestycji powodujących zanieczyszczanie wody, gleby i powietrza, dopuszcza się lokalizację budowli wodnych i urządzeń hydrotechnicznych, przeznaczonych dla potrzeb zaopatrzenia ludności w wodę i stanowiących zaplecze turystyki wodnej,
- 2) zabrania się lokalizowania kopalnictwa podziemnego i odkrywkowego, a także pobierania kruszywa z cieków wodnych,
- 3) należy ograniczyć budowę dróg o charakterze tranzytowym nie służących komunikacji lokalnej i napowietrznych przesyłowych linii energetycznych wysokiego napięcia,
- 4) lokalizację pobytowych form turystyki i rekreacji należy ograniczyć do obszarów strefy ochronnej oraz obszarów położonych w granicach zainwestowania istniejących jednostek osadniczych. Dopuszcza się pozostawienie na innych obszarach istniejących trwałych obiektów o ile spełniają wymogi wynikające z przepisów ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska,
- 5) należy dostosować zasady i czynności techniczno-leśne do ochronnych funkcji lasów,
- 6) w budownictwie należy stosować właściwy dobór form architektonicznych zapewniających estetyczny wygląd miejscowości,
- 7) należy dążyć do ograniczenia ilości środków chemicznych stosowanych w rolnictwie poprzez dobór właściwych struktur upraw oraz wprowadzanie biologicznych metod ochrony roślin.

§ 5.

1. Wojewoda Gdański utworzy Zarząd Parku oraz określi jego zadania.

2. Wojewoda Gdański do czasu utworzenia Zarządu Parku zabezpieczy nadzór nad ochroną Parku poprzez działające przy nim jednostki organizacyjne.

§ 6.

Terenowe organa administracji państwowej stopnia podstawowego, w zasięgu których położony jest obszar Parku i strefy, uwzględnią w swojej działalności zasady i kierunki działania ustalone w § 3 ust. 3 i § 4.

§ 7.

1. Zobowiązuje się Wojewodę Gdańskiego do przedłożenia Wojewódzkiej Radzie Narodowej sprawozdania z realizacji niniejszej uchwały do dnia 31 grudnia 1983 r.

2. Ustala się termin przedłożenia Wojewódzkiej Radzie Narodowej planu zagospodarowania przestrzennego Parku do 30 czerwca 1984 r.

§ 8.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
L. Bednarski

Załącznik do uchwały Nr XIX/82/83
Wojewódzkiej Rady Narodowej w
Gdańsku z dnia 15 czerwca 1983 r.

Opis granic Kaszubskiego Parku Krajobrazowego

Granica wschodnia Parku biegnie drogą lokalną nr 356 Miłoszewo — Stara Huta, następnie drogą lokalną nr 350 do miejscowości Stryśza Buda i dalej drogą państwową g 123 Mirachowo — Kartuzy do stacji kolejowej Prokowo. Stąd linią kolejową do miejscowości Łapalice i następnie drogą lokalną nr 257 do miejscowości Ręboszewo. Dalej drogą polną do miejscowości Ostrzyce, a stąd drogą lokalną nr 14 do Goręczyna i drogą polną wzdłuż południowego brzegu Jeziora Trzebnio i następnie po granicy ogrodów działkowych, oraz drogą polną do miejscowości Koszowatka. Stąd drogą lokalną nr 220 do jej przecięcia z torami kolejowym. Dalej wzdłuż toru do stacji kolejowej Wieżycy, następnie drogą do skrzyżowania jej z drogą Gdynia — Kościerzyna.

Dalej granica przebiega w kierunku miejscowości Kłobuczyn do skrzyżowania z drogą do Szymbarka i dalej nią do Szymbarka i do stacji kolejowej Gołubie Kaszubskie. Od tej stacji wzdłuż toru kolejowego do przecięcia z drogą polną Stara Sikorska Huta — Steżycy i dalej tą drogą wzdłuż południowego brzegu Jeziora Lubowisko. Następnie od skrzyżowania dróg polnych przy zachodnim brzegu w/w jeziora, drogą polną w kierunku południowym do skrzyżowania z drogą państwową nr 294 Steżycy — Skorzewo i dalej tą drogą na odcinku 0,5 km do skrzyżowania z drogą lokalną nr 302 Skorzewo — Delewo i drogą tą do miejscowości Steżycy. Stąd drogą państwową nr 299 w kierunku Chrustowa, skąd drogą tą granica biegnie do miejscowości Borucino i dalej drogą państwową nr g 14 do skrzyżowania z drogą do Borzestowa, stanowiącą granicę Parku.

Następnie granica biegnie drogą państwową g 195, która przechodzi przez miejscowość Borzestowo, kieruje się na północ i biegnie drogą w kierunku zachodnim wzdłuż południowej granicy lasów państwowych Nadleśnictwa Kartuzy, obręb Mirachowo, Leśnictwa Wygoda. Następnie zachodnią granicą lasów Leśnictwa Wygoda i Bąka Huta do miejscowości Ciechomie, skąd zachodnim skrajem kompleksu leśnego a dalej łąk, do drogi Kamienica Królewska — Pałubice i następnie tą drogą do miejscowości Pałubice. Stąd drogą państwową nr 294 Sierakowice — Lębork do miejscowości Bukowina. Z tej miejscowości północną granicę Parku wyznacza droga miejscowa w kierunku wschodnim wzdłuż północnego brzegu Jeziora Świętego, następnie skraj kompleksu leśnego na północnym brzegu Jeziora Kamienieckiego aż do linii kolejowej Lębork — Kartuzy.

Dalej granica biegnie wzdłuż toru kolejowego na odcinku o długości 0,5 km do skrzyżowania z drogą polną w kierunku miejscowości Kamieniecki Młyn, następnie tą drogą do skrzyżowania z drogą Kamieniecki Młyn — Niepoczułowice. Z Niepoczułowice drogą polną do północnej granicy lasów państwowych, a dalej drogą polną do miejscowości Potęgowo, następnie drogą miejscową do miejscowości Kukówka. Stąd granicą lasów państwowych do miejscowości Kamienna Góra i dalej drogą polną do miejscowości Miłoszewo.

63

UCHWAŁA Nr XIX/83/83

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 15 czerwca 1983 r.

w sprawie utworzenia Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139, z 1977 r. Nr 11, poz. 44, z 1978 r. Nr 14, poz. 61 i Nr 31, poz. 130, z 1980 r. Nr 4, poz. 8 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) i art. 41 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6), Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Tworzy się Wdzydzki Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem”, obejmujący obszar Jeziora Wdzydze, okolicznych jezior i rzek oraz tereny leśne stanowiące część Borów Tucholskich — ze względu na duże walory przyrodnicze, widokowo-estetyczne, kulturowe i rekreacyjne a także występowanie reliktywnego gatunku troci wdzydzkiej.

2. Tworzy się wokół Parku strefę ochronną, zwaną dalej „strefą”.

§ 2.

1. Park wraz ze strefą obejmuje w części gminy: Dziemiany-Lipusz, Karsin, Kościerzynę i Starą Kiszewę.

2. Wstępnie ustalone granice Parku określa opis stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

1. Ostateczne ustalenie granic Parku oraz wyznaczenie strefy nastąpi w planie zagospodarowania przestrzennego, który podlega zatwierdzeniu przez Wojewódzką Radę Narodową w Gdańsku.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1 określi zasady, formy i metody zagospodarowania oraz ustali szczegółowy zakres ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego z zapewnieniem niezakłóconego, prawidłowego funkcjonowania istniejących jednostek osadniczych.

3. Do czasu opracowania planu, o którym mowa w ust. 1, we wszelkich formach działalności prowadzonej na terenie Parku i strefy należy uwzględniać zachowanie walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz przeciwdziałać pogarszaniu stanu obecnego.

§ 4.

Celem zapewnienia warunków dla właściwych form ochrony i kształtowania środowiska przy równoczesnym rozwoju funkcji dydaktyczno-naukowych, turystycznych i rekreacyjnych niezbędne jest stosowanie na terenie Parku oraz strefy ochronnej następujących zasad i kierunków działania:

- 1) zabrania się lokalizowania uciążliwych inwestycji będących źródłem zanieczyszczenia wody, gleby i powietrza oraz wytwarzających masowe lub szkodliwe odpady produkcyjne,
- 2) zabrania się lokalizowania budowli wodnych i urządzeń hydrotechnicznych, poza przeznaczonymi dla uzasadnionych potrzeb zaopatrzenia ludności w wodę lub stanowiących zaplecze turystyki wodnej oraz zmian stosunków wodnych, mających ujemny wpływ na środowisko przyrodnicze,
- 3) zabrania się lokalizowania kopalnictwa podziemnego i odkrywkowego a także pobierania kruszywa z cieków wodnych,
- 4) w planie zagospodarowania przestrzennego Parku należy ustalić zasady ochrony naturalnych łąk i traw dzikich,
- 5) należy ograniczyć budowę napowietrznych przesyłowych linii energetycznych wysokiego napięcia i dróg o charakterze tranzytowym nie służących komunikacji lokalnej,
- 6) lokalizację pobytowych form turystyki i rekreacji należy ograniczyć do obszarów strefy ochronnej oraz obszarów położonych w granicach zainwestowania istniejących jednostek osadniczych. Dopuszcza się pozostawienie na innych obszarach istniejących trwałych obiektów o ile spełniają wymogi wynikające z przepisów ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska,
- 7) w budownictwie należy stosować właściwy dobór form architektonicznych zapewniających estetyczny wygląd miejscowości,
- 8) należy dostosować zasady i czynności techniczno-leśne do ochronnych funkcji lasów,
- 9) należy dążyć do ograniczenia środków chemicznych stosowanych w rolnictwie poprzez dobór właściwych struktur upraw oraz wprowadzenie biologicznych metod ochrony roślin.

§ 5.

1. Wojewoda Gdański utworzy Zarząd Parku oraz określi jego zadania.

2. Wojewoda Gdański do czasu utworzenia Zarządu Parku zabezpieczy nadzór nad ochroną Parku poprzez działające przy nim jednostki organizacyjne.

§ 6.

Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego, w zasięgu których położony jest obszar Parku i

strefy, uwzględni w swojej działalności zasady i kierunki działania ustalone w § 3 ust. 3 i w § 4.

§ 7.

1. Zobowiązuje się Wojewodę Gdańskiego do przedłożenia Wojewódzkiej Radzie Narodowej sprawozdania z realizacji niniejszej uchwały do dnia 31 grudnia 1983 r.

2. Ustala się termin przedłożenia Wojewódzkiej Radzie Narodowej planu zagospodarowania przestrzennego Parku do 30 czerwca 1984 r.

§ 8.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
L. Bednarski

Załącznik do uchwały Nr XIX/83/83
Wojewódzkiej Rady Narodowej w
Gdańsku z dnia 15 czerwca 1983 r.

Opis granic Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego

Wschodnią granicę Parku stanowi tor kolejowy linii Kościerzyna — Bydgoszcz, na odcinku od punktu wysokościowego 158,1 zaznaczonego na mapie w skali 1:25000, położonego w pobliżu miejscowości Sarnowy (gmina Kościerzyna), do miejsca skrzyżowania się toru kolejowego z drogą Borsk — Ciegardło. Droga Borsk — Ciegardło wyznacza również południową granicę Parku. Od miejscowości Borsk granica biegnie drogą lokalną Borsk-Kliczkowy, a z miejscowości Kliczkowy w kierunku północno-zachodnim drogą Kliczkowy — Przytarnia. Z miejscowości Przytarnia granica biegnie w kie-

runku północno-wschodnim drogą do miejscowości Wygoda do granicy lasu i dalej granicą lasów w kierunku zachodnim do skrzyżowania skraju lasu z drogą lokalną Wiele — Słupinko. Od tego miejsca granica biegnie na południe wzdłuż w/w drogi do północno-zachodniego skraju miejscowości Wiele a dalej skręca na zachód i biegnie drogą lokalną Wiele — Lubnia, a następnie drogą leśną w rejonie Jeziora Zmarle, którą biegnie na północny-zachód do skrzyżowania dróg leśnych w pobliżu południowego brzegu Jeziora Brzeźno i dalej drogą leśną północno-wschodnim obrzeżem Jeziora Brzeźno do przecięcia z torem kolejowym Chojnice — Dziemiały — Lipusz. Od miejsca skrzyżowania w/w toru kolejowego z drogą państwową nr 295 w pobliżu miejscowości Dziemiały, granicę zachodnią stanowi droga państwowa nr 295, która w miejscowości Wyrównu krzyżuje się z drogą lokalną nr 117 (Wyrówn — Szwedzki Ostrów — Płocice) stanowiącą granicę północną Parku na całej swej długości.

Z miejscowości Płocice granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim drogą miejscową w kierunku miejscowości Loryniec. Od punktu 156,1 położonego na w/w drodze granica biegnie na północ wzdłuż drogi miejscowej od tego punktu do miejscowości Grzybowski Młyn. Z miejscowości Grzybowski Młyn granicę stanowi droga miejscowa łącząca Grzybowski Młyn z drogą lokalną Sycowa Huta — Grzybowo — Wąglikowice do skrzyżowania obu w/w dróg. Z tego miejsca granica biegnie wzdłuż drogi lokalnej Sycowa Huta — Grzybowo — Wąglikowice do skrzyżowania tej drogi z drogą lokalną Loryniec — Wąglikowice i dalej ku wschodowi wzdłuż drogi Loryniec — Wąglikowice, której przedłużeniem jest droga lokalna nr 124 (Wąglikowice — Juszki — Sarnowy), stanowiąca dalszy ciąg granicy do skrzyżowania z torem kolejowym linii Kościerzyna — Bydgoszcz w pobliżu miejscowości Sarnowy.

Adresy oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku: Urząd Wojewódzki w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21-27; Administracja: drugie piętro, pokój Nr 201, tel. 377-795; Redakcja: pierwsze piętro, pokój Nr 133 H, tel. 377-384.

Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i środy od godz. 7.45 do godz. 15.45; we wtorki, czwartki i piątki — od godz. 7.45 do godz. 15.00; w soboty — od godz. 7.45 do godz. 12.30.

Opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku wynoszą: 80 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 45 zł za prenumeratę półroczną (bez skorowidza).

Opłaty za prenumeratę uiszcza się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 190 31-784-224 w Narodowym Banku Polskim, III-cim Oddziale w Gdańsku — należący do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku. Przy uiszczeniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę, za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz podać okres prenumeraty, za który uiszcza się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę.

Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabyć w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. 4.00 zł

PZG Gd. Druk. Zam. 2104-83 — 1500

Indeks 35596